Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA  СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 209. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 1, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛИСТОПАДА 1996 р. Ч. 209. РІК CIII.

„Хай новий листопад знов до бою нас закличе"

Перший енерґоблок зупинять через місяць

Київ (Р. Р.). — Міністер охорони довкілля і ядерної безпеки Юрій Костенко повідомив, що Рада національної безпеки і охорони України 26-го жовтня постановила зупинити 30-го листопада перший енерґоблок Чорнобильської Атомної Електричної Станції (ЧАЕС).

За словами міністра, Уряди України і ЗСА випрацьовують „основу механізму довготривалого фінансування чорнобильської програми". Меморандум між Україною і країнами „великої сімки" про взаємозрозуміння пер вирішенні проблем ЧАЕС передбачає два джерела фінансування — кредити і ґренти. З огляду на те, що наступного року ЗСА головуватимуть у „великій сімці" і що американський Уряд заклав у бюджет 27 млн. дол. для фінансування праць в об'єкті саркофагу над четвертим енерґоблоком Чорнобильської АЕС, Ю. Костенко надіється на створення наступного ро-ку механізму довготрива-лого фінансування шля-хом виділення в націона-льних бюджетах країн „ве-ликої сімки" спеціяльної статті витрат на ґренти.

Щодо переробки та захоронення радіоактивних залишків, то є ряд проєктів, але місце покищо для цього не обрано. У 30-кілометровій Чорнобильській зоні покищо не плянується створення могильника для високорадіоактивних речовин. Розглядаються проєкти утилізації і захоронення тих 800 могильників для речовин низької і середньої активности, які є у Чорнобильській зоні.

На переговорах з „великою сімкою" досягнено домовлення про створення в Чорнобильській зоні комплексу підприємств для переробки речовин цієї категорії і тимчасового зберігання високоактивних речовин та ядерного палива.

Укріплення чорнобильського „саркофагу" розпочнеться

Чорнобиль (Р. Р.). — Заступник начальника об'єкту укриття на ЧАЕС Євген Бєлоусов повідомив на пресовій конференції, що вже цього року розпочнеться праця з підвищення безпеки „саркофагу" над зруйнованим четвертим енерґетичним блоком.

Це перша частина проєкту Европейського союзу, покликана перетворити об'єкт укриття на екологічно безпечну систему. Координатор проєкту Норбрет Молітор зазначив, що попередня презентація проєкту Европейського союзу відбулася в Славутичі 16-го жовтня.

Автори проєкту враxували зауваження і пропозиції українських фахівців при остаточній підготові документу. Координатор проєкту з ЗСА Едвард Вормен повідомив, що Конґрес ЗСА ухвалив рішення про виділення 27 млн. дол. для невідкладних робіт щодо стабілізації чорнобильського „саркофагу".

Відносини між Україною і НАТО обговорювано в корпорації Ренд

Вашінґтон (Амбасада України). — Проблема поширення НАТО перейшла із сфери дискусій і заяв до конкретних політичних рішень, і в Києві мають з цього питання власну точку зору. Це підкреслив амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак, виступаючи у Вашінґтоні на запрошення відомого науководослідного центру корпорації Ренд.

Україна залишається вірною свому становищу не домагатись членства в Північноатлянтійському оборонному союзі, однак висловлює дедалі більше зацікавлення в набутті статусу „особливого партнерства" з НАТО. За словами амбасадора, важливим є співробітництво з політичними структурами НАТО, що дає можливість поглиблювати науково-технічні, інформаційні, медичні та гуманітарні зв'язки.

Представник України детально зупинився на питаннях безпеки України, її ґарантіях, зокрема в проблемах територіяльної цілісности чи нерозміщення ядерної зброї у суміжних країнах.

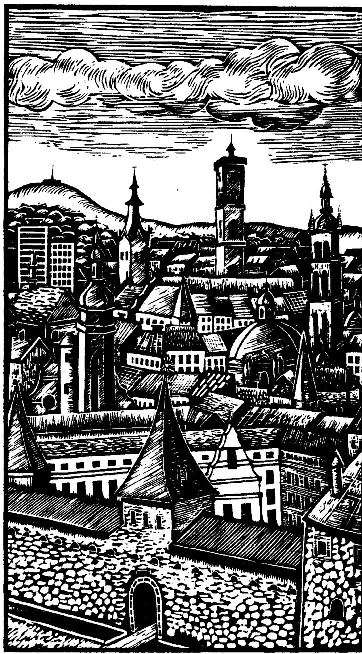
Виступ Ю. Щербака викликав зацікавлення як політологів корпорації Ренд, так і запрошених експертів, науковців і представників офіційних кіл ЗСА.

О. Мороз переговорював з І. Рибкіним

Київ (Р. Р.). — Тут Пресова служба Верховної Ради України повідомила про телефонічну розмову голови українського парляменту Олександра Мороза з секретарем Ради безпеки Російської Федерації Іваном Рибкіним.

Привітавши Рибкіна з призначенням на високе становище, О. Мороз висловив надію, що розпочатий раніше між ними діялог та плідний обмін думками буде продовжено. Голова українського парляменту зазначив, що недавнє рішення Державної думи Росії щодо Чорноморської фльоти не сприятиме позитивному розвиткові відносин між Україною і Росією. Цей крок нижньої палати російського парляменту оцінено в Україні як недружній, і не матиме ніяких правних наслідків.

Секретар Ради безпеки Росії підкреслив, що надзвичайно складні питання розподілу Чорноморської фльоти і її базування вимагають спокійного і розважного підходу. Державні діячі та впливові російські політики, передусім Президент і члени Ради федерації Російських федеральних зборів, не поділяють ставлення депутатів Державної думи щодо Чорноморсьської фльоти.



Михайло Барабаш: Стара частина Львова (графіка).

Євген Криминенко-Іванків

Новий Листопад

Волічуться понурі, зловісні...
Сухе гілля сторчить замість рук,
Розірвали вітри струни пісні
І останній в душі гине звук.

А червоні, роз'ятрені рани
В каламутнім світ мочить багні,
Опустілими сунуть шляхами
Листопадні насуплені дні.

Був колись так відмінно злотистий
Листопад у заграві віків...
Як меч волі заблис променистий,
Кулеметним огнем бризнув Львів.

Як за містом гармати гриміли,
Рідний стяг і вояцький шолом
Урочисто так благословили
Святий Юр та Андрей із хрестом.

* * *

Хай новий листопад знов до бою
Нас закличе, останки кайдан
Рве в душі і надхне нас святою
Міццю з неба до дальших змагань.

Нехай випустить пісню орлину
В Київ зоряний, львиний наш Львів...
І окреслить нову Україну:
Без магнатів чужих і рабів.

Росія втручається у справи Чехії

Прага, Чехія. — Голова парляменту Республіки Чехія Мілош Земан під час зустрічі з журналістами відповів на безцеремонний демарш Державної думи Російської Федерації, яка остерегла парляменти Чехії, Мадярщини, Словаччини і Польщі, що приєднання цих держав до НАТО „матиме для них не прості наслідки".

„Чехія є суверенною країною, і бути їй членом НАТО чи не бути — це вирішуватиме чеський народ і його державний провід, і ми обійдемося без російських порад, ми не хочемо і не будемо перебувати під впливом будь-якої так званої великої держави",— сказав М. Земан.

Голова чеського парляменту особно підкреслив, що оборонні видатки республіки у випадку її приєднання до НАТО будуть меншими, ніж їх мають невтральні держави, і це є ще однією причиною, чому Чехія не хоче бути невтральною. „Держави-члени НАТО виділяють щороку на потреби оборони до трьох відсотків від свого валового національного продукту, а невтральні країни — щонайменше сім відсотків", — сказав спікер.

НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР Гельмут Коль, у четвер, 31-го жовтня, святкуватиме одну із важливих дат своєї політичної кар'єри — найдовше перебування на цьому становищі від часів Отто фон Бісмарка. Хоч і Г. Коля німці називають також „залізним канцлером", як і Бісмарка колись, та належно припинується йому перемогу при об'єднанні обидвох Німеччин, але відразу не забувають підкреслити як дорого це їх коштує. Враховуючи всі заслуги Г. Коля, німці починають мати сумніви щодо його дальшого перебування на становищі канцлера, який на думку багатьох був надто щедрим для Східної Німеччини після об'єднання.

Депутат пропонує оскаржити Президента

Київ. — Депутат Ярослав Ілясевич сказав на пресконференції, що Президента Леоніда Кучму треба оскаржити в зв'язку з тим, що він погано захищає державні інтереси України, повідомила 30-го жовтня УНІАР.

Я. Ілясевич, який є також членом крайньоправої Української Національної Асамблеї, заявив, що він домагатиметься проведення відкритого засідання Верховної Ради, яке поінформує народ України про поступливе становище Президента і Уряду у справі поділу Чорноморської фльоти.

Як відомо, минулого тижня в Москві Л. Кучма підписав з президентом Борисом Єльциним домовлення про вирішення проблем ЧФ. Однак багато подробиць переговорів залишаються невідомими.

У приклад українським урядовцям депутат поставив Державну думу Росії, яка заборонила поділ Чорноморської фльоти. На його думку, Дума справді захищає інтереси свого народу і, з точки зору державности Росії, вона зробила правильне рішення.

Разом з тим І. Ілясевич зазначив, що проблеми Чорноморської фльоти, створювані Росією, скеровані на недопущення української державности. Державність можлива тоді, коли Україна буде сильною, чого без Чорноморської фльоти вона не досягне.

На думку депутата, проблеми Чорноморської фльоти навмисно спрямовується в політичне русло, бо поділ передбачає інвентаризацію майна за станом на 1992 рік, що не вигідно комерційним структурам, які розпродують інфраструктуру фльоти.

Представник Комітету з питань соціяльного захисту військовослужбовців при Кабінеті Міністрів ґен. Вілен Мартиросян, який теж був на конференції, зазначив: „Що знаходиться на території України має бути українським". Генерал-майор також сказав, що Україна припустилася великої помилки, позбувшись ядерної зброї. На його думку, Україна набуде дійсно світової слави, тільки за умови повернення цієї зброї.

Продовжують переговори з питань Чорноморської фльоти

Севастопіль (Р. Р.). — Тут у вівторок, 29-го жовтня, українська і російська делеґації розпочали переговори з метою розв'язання проблем Чорноморської фльоти. Українську делеґацію очолив віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець, російську — віцепрем'єр Василь Сєров.

Сторони намагаються знайти механізми, які влаштовували б обидві сторони. Члени української і російської делеґацій висловили готовість до компромісу з метою спільної підготови до 10-го листопада усіх трьох угод: про статус Чорноморської фльоти Росії; про параметри поділу Чорноморської фльоти та про взаєморозрахунки. Перша угода практично готова до підписання, залишилося узгодити тільки одну статтю. Над кожною угодою працюють окремі групи. Пізніше вони зберуться на спільне засідання у повному складі.

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

АКЦІЇ ПРОТЕСТУ

ОДЕСА. — Понад 2,000 учителів, лікарів, працівників закладів культури области провели віче, вимагаючи погашення заборгованости із заробітної платні та соціяльних виплат. Посадник міста Едуард Ґурвіц пообіцяв, що до кінця року знайде спосіб, щоб розрахуватися з працівниками бюджетних установ і організацій. Можливо, за рахунок продажу на авкціоні готелів і земельних ділянок. Учасники віча вимагали введення в Україні надзвичайного стану в економіці та припинення необґрунтованого скорочення закладів освіти, культури та лікарень. Акції протесту проти затримки зарплатні пройшли в Харкові, Миколаєві, Донецькому і Симферополі.

ПОЛОННОМУ 1000 РОКІВ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ. — У жовтні містові Полонному, Хмельницької области, виповнилося 1000 років. У рамках цього ювілею в місті проведено свято „Дивосвіт дитинства", відкрито виставки, відбулися концерти, літературні читання і багато інших імпрез.

СТВОРЮЮТЬ ЄДИНУ СИСТЕМУ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма доручив Кабінетові Міністрів здійснити комплекс заходів для створення єдиної державної системи медичної допомоги на випадок надзвичайної ситуації. Відповідні системи мають бути створені у міністерствах охорони здоров'я, надзвичайних ситуацій, оборони, внутрішніх справ, транспорту тощо. У тримісячний термін передбачається підготувати державну програму розвитку служби медицини катастроф на 1997-2000 роки. У проєктах державного бюджету має бути стаття фінансування згаданої цільової програми.

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ ОЧОЛИЛА СПІВДРУЖНІСТЬ ПРИДУНАЙСЬКИХ КРАЇН

ОДЕСА. — Одеська область впродовж одного року очолюватиме структури робочої Співдружности придунайських країн (СПК). Таке рішення ухвалено на сьомій конференції СПК в австрійському місті Бадені. Керівництво здійснюватимуть представники обласної державної адміністрації на чолі з головою Обласної Ради Русланом Боделаном. Це дасть змогу представникам Одещини ініціювати в рамках придунайської співдружности розв'язання актуальних питань у транспортному сполученні, екології, економіці й культурі.

ПОВЕРНУЛИСЯ З ПОХОДУ

СЕВАСТОПІЛЬ. — З двомісячного походу до ЗСА повернулися у Севастопіль сторожовий корабель „Гетьман Сагайдачний" та великий десантний корабель „Костянтин Ольшанський". Привітавши моряків з успішним переходом 12,000 миль, командуючий ВМС України назвав ці навчання „важливими віхами у становленні молодої української фльоти". Похід став можливим завдяки ЗСА, які надали пальо та всі види забезпечення для цього переходу. Допомогу морякам надали також і деякі області України.

Б. ГАВРИЛИШИНА НАГОРОДЖЕНО ОРДЕНОМ „ЗА ЗАСЛУГИ"

КИЇВ. — У Києво-Могилянській Академії відбулися врочистості з нагоди 70-річчя голови фонду „Відродження" Богдана Гаврилишина. За особистий внесок у зміцнення української державности, піднесення авторитету України в світі указом Президента України Леоніда Кучми Б. Гаврилишина нагороджено орденом „За заслуги" третього ступеня. Б. Гаврилишин висловив глибоку подяку українському народові за високу оцінку його „скромної праці".

ПРОПОНУЮТЬ ХАРТІЮ ЕКОНОМІЧНОЇ СВОБОДИ

ОДЕСА. — Одеський міжпартійний клюб, до якого входять обласні партійні організації національно-демократичної орієнтації, звернувся до керівництва Обласної і Міської Рад з пропозицією підтримати „Хартію економічної свободи в Україні" і внести цей проєкт на розгляд сесії парляменту. Голова міжпартійного клюбу Наталія Чайчук розповіла, що „Хартію економічної свободи в Україні" випрацювала група одеських підприємців спільно з реґіональним відділом Спілки Промисловців і Підприємців та Спілкою Фармерів Одещини. Документ схвалено у травні на обласній конференції Конґресу української інтеліґенції. У ньому викладено основні принципи діяльности підприємців та аґраріїв України, які вважають, що хартія могла б стати основою для пожвавлення української економіки.

В АМЕРИЦІ

ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СВОГО вибору на становище президента Американської федерації праці та Конґресу індустріяльних організацій Джан Свіні приїхав святкувати до Огасти в стейті Мейн. Однає річниця його вибору не була причиною цього та інших його розїздів останнім часом. Дж. Свіні їздить, виступає і пропаґує серед робітничого руху, обєднання у цьогорічних виборах, щоб в цей спосіб показати кандидатам спільну силу профспілкових голосів. Крім того він відкрито виступає проти республіканських кандидатів, зокрема тих, які були вибрані до Конґресу вперше. Для цього його профспілка присвятила 25 млн дол. на неґативні оголошення у засобах масової інформації, а окремо 10 млн. дол. для пропаґандивних працівників і все це починає турбувати не тільки республіканців, проти яких спрямована ця політична пропаґанда, але й багатьох інших, які побоюються надто великих впливів профспілок у політиці.

У СВІТІ

СТАН ЗДОРОВ'Я РОСІЙСЬКОГО президента Бориса Єльцина значно покращав і заплянована операція могла б відбутися навіть наступного тижня, твердить американський лікар-дорадник д-р Майкл ДеБейкі з Гюстону. При кінці цього тижня він їде до Москви на наради з російськими лікарями, які зробили великий поступ у лікуванні Б. Єльцина від гострої анемії та розладу щитовидної залози. Точної дати операції ще не усталено, тому д-р М. ДеБейкі не хоче робити будь-яких коментарів щодо дати чи якості операції поки не зустрінеться з відповідальними за лікування президента Росії лікарями. Операція в основному мала відбутися у вересні, але її відкладено через згадані проблеми. Кремль повідомляє, що операція правдоподібно відбудеться в часі від половини листопада до половини грудня. Д-р М. ДеБейкі вже кількакратно підтверджує, що вигляди для 65-річного Б. Єльцина є добрими.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи все ще є дати і символи?

Півстоліття перебування в діяспорі ми затято трималися „святочного відзначування" усіх історичних і літературних річниць, щоб не загубити замряченого вже шляху до батьківщини, та старалися впоювати в молоді покоління любов і пошану до ніколи не баченої України. А що переважаючою кількістю переїхали в заморські краї мешканці Західної України, то і не диво, що з особливим культом та особливою пошаною відзначувано кожнорічно день Першого Листопада 1918-го року і звільнення Львова із чужої займанщини, навіть як це було на довгий час.

Першого Листопада — це був справжній символ боротьби за незалежність, це була дата, яка для кожного українця відома і беззастережно признана. Її значення і символіку підносив же і факт, що мали ми між собою ще цілу низку безпосередніх учасників Листопадового Зриву, які з зворушенням і гордістю вітали кожного року цей для них так пропам'ятний день і раділи тим, що легенда їхнього чину є загальновідомою серед молодших поколінь і що є кому її передати.

Не так воно було під совєтською займанщиною — але і там потайки день Першого Листопада згадували, як і потайки відвідували стрілецькі могили та молилися за душі тих, що згинули, визволяючи Львів. Міт Листопадового Зриву протривав в Західній Україні під поверхнею аж до свобідного його вибуху відкритим всенародним святом у Львові із стрілецькими одностроями, стрілецькими довго несліваними піснями і тисячами львів'ян різного віку, що приглядалися першому вільному відзначуванні пропам'ятної дати.

Значить, міт Листопада не згинув і не знівечили його символіки ані роки, ані обставини. А все ж останні, повні нових подій та нових історичних дат, роки змусили поставити день 1-го Листопада дещо в тінь, як один із світлих епізодів нашої історії, але однак лише епізодів. Прийшли на перше місце нові святкування: свято проголошення державности 24-го серпня, прийняття Конституції 28-го червня, а поруч з тим відновлення чи відзначування рівних роковин з дня народин чи смерти державних українських мужів, поетів, мистців, музик. Здається, немає місяця, щоб не було у нас нагоди для „відзначування" якоїсь пропам'ятної дати.

А все ж коли надходить Перший Листопад, хочеться усім і тут і там пригадати, що це пропам'ятна для нас, українців, дата і справжній символ. Це після довгих, дуже довгих років чужого панування, перша ластівка пробудження і визвольної боротьби, якої забути не можемо. В цьому році її особливо пригадує інша річниця, що ніяк не є радісною для українців, але вона є, і змазати її з карток історії України ніяк не можна — це 50-річчя Акції „Вісла", в якій німстився польський шовінізм, може, і за визволення Львова з-під польської окупації в 1918 році?

Тому, для певної рівноваги, слід нам ніяк не забувати, що 1-ий листопад зв'язаний для нас ще із одною датою і символом добра, єдности толерантції і святости. Це дата смерти Слуги Божого Митрополита Андрея, на канонізацію якого всі ще терпеливо всі чекаємо. Але його відхід у кращий світ саме 1-го листопада — це тривкий символ, якого ніхто і ніщо не знищить. 52 років минуло від того пропам'ятного і так сумного для нас усіх дня. А все ж кожна Його наука, кожна думка, кожна молитва залишаться назавжди актуальні. Бо чи можна змінити чи додати щось до ствердження Слуги Божого Андрея, що „ніякий нарід не терпів стільки від нещасного роз'єднання Церков, як український нарід", або до слів остороги у зверненні до нашої молоді, що „маєте ще ту хибу, що свої гадки і свій спосіб бачення надто часто хочете накинути іншим. Мало у вас того, що називали толеранцією..."

Здається нам, що дух Митрополита Андрея стояв тепер над саме завершенням Собором і Синодом УГКЦ в його улюбленому Львові та в його церкві св. Юра і допоміг до успішного завершення нарад та далекоюдучих постанов. То ж можемо з переконанням сказати, що в цьогорічний день Першого Листопада Львів був, є і буде вірний Україні. Semper fidelis!

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Стапан Корнецький

З ІСТОРІЇ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ

З великим пієтизмом святкуємо наші тріюмфальні подвиги й осяги, і з болем серця згадуємо наші поразки й наші втрати.

Першого листопада 1918 року закінчилася 146-річна австрійська окупація західної частини української землі. До збройної боротьби за свою вільну, соборну Україну виступили кращі сини народу. Бо так, як сонце дає життя, так своя власна держава дає своєму народові майбутнє.

З приводу упадку австрійської займанщини, запалав у душах народу вогонь свободолюбства, ожив дорогий ідеал наших історичних попередників, непоборних козаків.

Вже раннім-ранком замаяв на ратуші Львова синьо-жовтний прапор. Роззброєно усі австрійські формації. Згідно зі заздалегідь виготовленим пляном, виступили українські військові старшини із сотником Дмитром Вітовським у проводі. На хвилях етеру в усіх гучномовцях лунала державна відозва: „Український народе! Голосимо тобі вість про твоє визволення з віковічної неволі. Віднині ти господар своєї землі, вільний горожанин української держави!"

Вслід за столичним містом кинулись до будови державного життя усі більші й менші міста й села Галичини, наладнуючи урядову адміністрацію. Ожила княжа і козацька слава, відізвався патріотичний дух. Весь свідомий елемент західньоукраїнського населення взявся за живий труд у будові своєї держави, щоб за соборницьким покликом об'єднати її з єдиною столицею — Києвом.

Та на нашу молоду державу вдарили західні сусіди, які більшістю жили у Львові. Тут була й помітна перевага їхніх вояків і старшин. До того, обманули Антанту: замість на большевиків, кинули на галицький фронт шість дивізій вишколених у Франції легіонерів генерала Галера. На вулицях княжого Львова пролилася кров. До боротьби за своє місто стали колишні вояки-українці, прибув корпус Українських Січових Стрільців і селянська (невишколена) молодь. Незмірне завзяття і часто безоглядний запал стягали на наших стрільців криваві рани, а то й смерть. Великому кровопоплиттю не було кінця. В лікарнях не було місць. На цвинтарях не встигали хоронити мертвих. Ось у такій тяжкій ситуації, з приводу страшної ворожої наруги, наші відділи мусіли залишити Львів.

Зі втратою Львова почала творитися Українська Галицька Армія, що під проводом генералів Омеляновича-Павленка і Грекова провела чотири офензиви: одну осінню 1918 року, другу в січні 1919 року, третю „Вовчухівську" і четверту — „Чортківську". Всі чотири офензиви спалахнули великим завзяттям, але закінчилися невдачею. Великі спроби втриматися на галицькій землі погасли. У висліді боротьби українські війська стали перед проблемою браку амуніції і перед смертною епідемією тифу.

Не одна матір втратила тоді свого сина, якого з болем серця висилала на „нову" війну.

19-го липня 1919 року Галицька Армія переходить річку Збруч, з метою з'єднання з Армією УНР, для спільної боротьби й можливого походу через Київ на Львів. Але тут виявилось, що большевики вже загарбали майже цілу Центральну Україну і прийшла та страшна дійсність, що „втриматись не було сили".

Похилилась червона калина. Москва підписала з поляками договір, поділивши поміж собою українські землі. Вони скоро знищили молоду українську державність, перекресливши так Львівську, як і Київську Національну Раду.

Впала воля, впала держава, за яку так щиро боролися герої Крут і Базару, і всі ті, хто розумів свої ідеальні повинності. Ось тут пронизливий біль душі усіх українських патріотів, усіх поколінь великого 50-мільйонового на-

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Сон

Вечір у долонях

Усім, хто має чутливе до краси серце, присвячую...

Навіть тепер, восени, коли вже повноправно вечір довший, він приходить потаємно й трошки закрадаючись. Він знає, що людям ой як потрібна та зайва хвилина, щоб ще зробити сьогодні те, що не варто відкладати на завтра. Бо „завтра" принесе щось нове — нові турботи, нові „треба — це і потрібно — те". Бо лише „вечір знає, яким був день"...

Він поступово гасить небесну жарівку — дає знати: „Пора, пора", але на заміну запалює дрібні свічки — для спізнених гостей, таких... як я. Його дбайливе око мандрує від кутка до кутка, аби пересвідчитись, чи все гаразд. Бо як настане ніч — буде її право. А тепер його черга — його варта. І скільки світ-світом, несе її з почестю, ані не втомлюючись від монотонности рутини, ані не спізнюючись, ані не „захворіє". Це його обов'язок, а раз так — мусить сповняти. І сповняє добре, сповнятиме, скільки буде світ-світом — ще мільйони більйонів літ...

В чому секрет? В чому таємниця цієї вічности? В тому, що вона є, в тому, що виникла з невідомости і прямує в невідомість? Чи, може, ще щось за поспіхом і життєвою метушнею людина просто не в силі завважити. Пропускає, бо оте „треба" оманливо вибачає прогріхи неуваги! О, світе ясний, благаю — прости...

...Вечір хилиться до мене, молодим місяцем заглядає у вічі, загортає в обійми. А я вірю йому — вірю як милому і найближчому приятелеві, з яким доля не завжди дозволяє бути разом. А може, він тому заполонив мою увагу, користаючи з нагоди самотности, відважився „вкрасти частинку", щоб оповісти про іншї, не менш вартісні і прекрасні речі?

О так, тепер я розумію, чому цей вечір незвичайний, чому в ньому стільки краси. Краси, але... не спокуси. Часами добре побути самому віч-на-віч з тим, що пережито — навіть у найкращому настрої. Побути на самоті... Наодинці з вечором... Загорнути його бодай в долоні...

...Шепочуть приниші клі трави, десь неподалік незадоволено пробренів розбуджений жук. За кілька кроків — безпечно пасуться серни, дощипують рештки мого крихітного квітника. Нехай там, вони тут були першими... Небесну блакить затягають малинові стяги пригасаючого сонця. Кажуть в народі, за такою ознакою — завтрашній день вітряним буде. Хто зна, але й сумніву в народній мудрості також мало, вона ж навіть не віками, а тисячоліттями творилася. Тоді було більше часу підняти очі вгору й подивитися довкола, тоді світили справжні зорі. Найщиріша романтика...

Однак, яким би там не було вчора чи сьогодні, чи яким би там не буде завтра, після дня надійде вечір, тихо й безшумно, навшпиньки закрадеться й посіє сутінки навкруги. Це його час. Його влада. І буде він володарем вимріяним, мудрим і сильним, певним того, що робить. Слухаймо його, корімся йому, навіть якщо він тільки торкнеться ваших долонь...

Борис Кожин,
Київ

Україна і НАТО

Нас, звичайно, найбільше турбує, у яких саме спосіб має діяти Україна для запевнення власної національної безпеки як складової частини загальноевропейської.

Не варто зупинятися на доведенні того незаперечного факту, що загроза національній безпеці України існує, при чому як зовнішня, так і внутрішня. Виняткового важливе геополітичне становище України, однієї з найбільших країн континенту, дає всі підстави стверджувати, що стабільність і безпека України мають значення не лише для неї самої, а й для всієї Европи. Особливо підкреслює це положення наявність численних збройних конфліктів, які постійно спалахують в колишніх совєтських республіках. Але виважена й миролюбна політика України демонструє всім переконливий приклад, як слід запобігати конфліктам або вирішувати їх цивілізованим шляхом. Україна, як миролюбна держава, першою і єдиною в історії відмовилася від ядерної зброї.

Джерело загрози національній безпеці України — в політиці деяких кіл сусідніх країн. До України висуваються територіяльні претенсії, проти неї ведеться продумана пропаганда, стимулюються сепаратистські тенденції, здійснюється прямий економічний тиск, на її території розташовані іноземні війська. Все це — пряме порушення норм міжнародного права і гарантій, наданих Україні Меморандумом про ДНЯЗ. Україна дуже серйозно сприймає ці загрози, а враховуючи її геополітичне становище, проблема набуває загальноевропейського маштабу. Вирішувати її маємо не одні, а разом із европейським співтовариством.

Світовий досвід довів ефективність системи колективної безпеки, найкращим прикладом якої є НАТО. Розуміючи це, Україна розширює співробітництво з союзом, звертає особливу увагу на европейські структури безпеки, на ОБСЕ, Европейський союз, програму „Партнерство для миру", Північноатлянтійську асамблею.

Аналогічні проблеми стоять і перед нашим стратегічним партнером — Польщею. Сьогодні ми, як і Чехія, Словаччина, Мадярщина, країни Балтії, Молдова тощо — рівноправні учасники „Партнерства для миру". В наслідок об'єктивних причин не досягли належного рівня, щоб бути прийнятими у НАТО, навіть не беручи у розрахунок досить обережну політику Альянсу щодо цього питання.

Я вважаю, що настав час, коли необхідна швидка інтеграція України до евроатлантійських структур для розвитку партнерства між ЗСА та Україною, словом, повинна бути формула USA-UA, поширення зв'язків НАТО — Україна, посилення співробітництва між Польщею та Україною.

Загальними принципами, якими керуються країни-учасники системи колективної безпеки, повинні бути: непорушність існуючих державних кордонів; відсутність територіяльних претенсій до країн-учасниць системи колективної безпеки з боку країн, які бажають вступити до неї; скорочення наступальних компонентів національних збройних сил країн-учасниць; колективна допомога у надзвичайних ситуаціях; участь, утримання та підтримка діяльности міжнародних миротворчих сил, інтеграція; узгодженість дій на міжнародній арені щодо ліквідації причин, які дестабілізують міжнародну безпеку.

Слід відзначити, що НАТО як система західноевропейської колективної безпеки набула певного досвіду, який потребує дослідження і застосування. Слід підкреслити, що коли сусідня країна, даючи у Меморандумі про ДНЯЗ нам гарантії безпеки, має претенсії до нас щодо кордонів, міст, розташувала свої війська на теренах нашої держави, здійснює політичний, економічний, інформаційний тиск на Україну, вважаючи, що знищення Чеченії є її внутрішньою справою, то до якої структури необхідно звернутися по захист наших національних інтересів? Я вважаю, що це тільки НАТО.

Отже, европейська безпека — це справа всіх країн Европи. Вона має будуватися на засадах існуючих ефективних структур, передусім НАТО і Европейського союзу. За умов еволюційного розширення НАТО найкращим виходом для молодих демократій Европи є створення організації, яка має надійно забезпечити національну безпеку цих країн на перехідному етапі.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Подяка за операцію

Через часопис „Свобода", присланий мені приятелькою Іриною Дибко-Филипчак, я довідалася про прибуття в Україну американських лікарів-спеціялістів з благодійною місією „Благословення". Тим повідомленням я скористалася і з Господньою допомогою стала їхньою пацієнткою.

Звертаюсь до вас з проханням, щоби у вашій „Свободі" появилась моя найсердечніша подяка офтальмологічній літакооперацийній службі, яка оточувала всіх пацієнтів надзвичайною теплотою, увагою. Всі пацієнти одержали безкоштовну, висококваліфіковану допомогу. Хай Господь благословить всіх тих добрих людей і лікарів з іншого континенту, які виявили справжню християнську любов до ближнього.

Жаль, що знаю лише одне прізвище доктора „Джеррі", який мене оперував 30-го вересня ц. р. з приводу катаракти. Низький йому уклін і велика моя подяка усім на цьому літаку.

Кланяюсь з пошаною,

Богданна Семчишин
м. Самбір, Львівської области, Україна

Ганна Черінь

ІНАКШИЙ ПАВЛО ГЛАЗОВИЙ

II

„Головконтора", Контора „Райсвиня", об'єднання „Міжрайсвин", кооперативи „Головраки" й „Головтюльки" діставали по заслузі, а за ними кулі летіли на суддів-хабарників, доносщиків, що за кожний донос заробляли й додавали собі до віку тих десять літ, що втрачає засланий на каторгу сусід... „Тому донощики, мабуть, так довго на землі живуть...". Багато веселих і незлобних дотепів про зрадливих жінок та чоловіків, про смішних модниць та брехунців. А вже особливо дошкульно нападає Глазовий на письменницьку братію. Він висміює псевдовчених з довгими рефератами про те, „Як чортам чортів давати і дурити чортенят", а також учених, що здобувають ступінь „вівцезнавця-кандидата". У гуморесці „Вирізки" Глазовий розкриває „секрети" таких псевдонауковців:

Хтось газети ріже, ріже,
Вибира цитати,
Потім зліпить все докупи
Й пнеться в кандидати".

Влучив у яблучко! Часто читаєш у „наукових розвідках" цитати, що зовсім не стосуються до теми, та й автор мабуть тієї праці не прочитав як слід — просто схопив будь-що і вирішив, що це додасть його праці престижу. Глазовий висміює „критиків-кретинів", що віртуозно „аналізують":

Молодих і старих він писати навчав,
Як ми в школі навчаємо діток.

Це стосується так званих „методичних кабінетів".

А поезія — це ж вища фаза письменництва, і Павло Глазовий вважає, що мало навчитись віршувати. Поет — це той, хто „не може, не може мовчати".

Поет нібито тому й пише, що не може мовчати, але в нього нічого доброго не виходить. В таких Глазовий влучно стріляє... вареником:

Бо не все оте, що з сиром,
То уже й вареник,
І не всяк отой, хто пише,
То уже й письменник.

Глазовий висміює „романістів": один роман — про довжелезний міст, другий — про височенну домну... Письменникам їх замовляли, давали премії, гонорари — а люди тих „монументальних" творів не читали...

Цікаво, що в унісон із своїм Чорнокнижником Глазовий ставить на почесне місце людей фізичної праці. Над ними є забагато „ладацюг", що навчають чесних трудівників, як треба на світі жити...

О, прагнення до чистої роботи,
Несамовитий потяг до пера!
Нама на світі гіршої гидоти,
Ніж ця хвороба, манія стара...

Всі прагнуть слави і хвали! Глазовий воює з такими в своїх байках. Чому тепер не пишуть гусячими перами? — запитує дитина. А батько відповідає: бо тепер письменників більше, ніж гусаків, і пер не вистачає... А чому масло дороге? Бо всі пнуться в професори, а доглядати корів нема кому... Всі прагнуть слави і хвали! Отож, Глазовий дає іронічну пораду: „Як хочеш стати популярним, крутись на кожнім смітнику!" Ой, чи справді так? Як хочеш стати популярним у справжнім значенні цього слова (лат. popularis — народний), пиши так, як Павло Глазовий.

Вернемось до найкращого в творчості Павла Глазового — навіть якщо це не до смаку Глазовому — це не думки Чорнокнижника, а таки те, що робить автора безсмертно популярним — його байки. Він пише начебто про всім відомі речі. „Я це знав!" — скаже, а то й викрикне не один читач. Еге ж, знав, та не зумів сказати. Всім знані велемудрі професори, що читають по конспекту „буква в букву, кома в кому" і того самого вимагають на іспитах від студентів. Хто зважиться викласти це так просто й одверто великовченому софістові?! Хто? Глазовий! Але щоб такі речі казати, треба мати точний приціл.

Скажи не так єдине слово —
І вже не той виходить сміх.
Усі сміятимуться з тебе,
А не від витворів твоїх.

Саме так. І тому вірші Глазового, мандруючи із збірки в збірку, лишаються незмінні: вони точні, правильне в них кожне слово — і змін не потрібно.

Найвищою нагородою Глазовий вважає любов народу. І він має її, найвищу нагороду. А від офіційної критики вимагає одного лише: щоб йому не чіпляли „ярликів".

Читаючи Глазового, не можна позбутися думки, що він на що гляне — з того байку зробити може.

Прийшли нові часи. Можна вже говорити про такі речі, за які ще недавно засилали на Сибір. Тепер і Сталіна засуджують. Але ті, що тепер це роблять, колись той „культ" боготворили. І Глазовий глузує:

Якби, до речі, культу не було,
Він був би здатен тільки свині пасти.

Чуєте, високопоставлені керівники? Це ж про вас!

Глазовий — майстер пародій, хоч, як жанр, вони в нього не відокремлені. Гуморист вкраплює їх у зміст своїх байок, як наприклад, лист Тетяни до Онєгіна, а „модерністам" осібно присвячує таку, серед усіх пародій чи не найкращу:

І ридали мовчки
Оселедці з бочки,
А дрімливі кури
Сіли в абажури.

В абажури! Саме там їм місце. Як же він уміє зі звичайної гулі (на жаль, у книжці „гуля", а це щось цілком інше...) отож, із „гулі" Глазовий створив таку „елегантну" сміховинку:

(Закінчення буде)

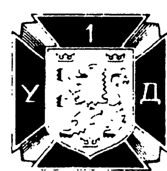
ПОДЯКА

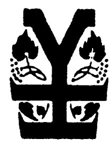
Українській громаді і організаціям в ЗСА

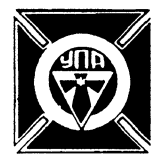
Ми, 700 членів Галицького Братства кол. вояків 1-ої УД УНА, які проживають тепер в Україні, тисячі побратимів яких полягли в боях під час визвольних змагань за волю українського народу і вільну незалежну державу в лавах 1-ої УД УНА і УПА, які пройшли катівні кагебе і каторгу ГУЛагу, щиросердечно дякуємо українським жертводавцям і організаціям за вашу щорічну матеріяльну і моральну допомогу переносити наші теперішні негаразди і піддержує нашу віру в цьому, що справедливість прийде і „Буде син і буде мати і будуть люди в Україні!"

Крайова Управа Галицького Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА

Л. Войташ, голова
М. Бендина, голова
Львівської Станиці







ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуючих допомоги колишніх вояків останніх змагань за державність в Україні. Датки проситься пересилати на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center,
700 Cedar Road, Rm-122A, Jenkintown, PA 19046

Прийняли, як рідні...

На одному з вечорів української громади Ню Джерзі до мене підійшла мила жінка з такою розповіддю:

— Моє ім'я Таня Бурлака. Я мама дівчинки Оксани, яка має дев'ять з половиною років. Я приїхала з Чернівців з хворою донькою. У неї складна вада серця. У Києві провели дві операції, а з третьою, радикальною, операцією мене виручила українська громада у Трентоні. Запросили нас до шпиталю Дебора, де виконали дуже складну операцію, яка коштує 300,000 дол. Крім того, трентонська громада повністю забезпечила житлом, харчуванням, придбала квитки туди й назад, продовжує опікуватися дитиною. Про цих людей можна багато розповідати. Я просто не знаю, з чого й починати. Я дуже усім вдячна!

Левко Хмельковський

Дитяча лікарня в Тернополі дякує за поміч



Хвора дитина на візочку, пересланому із ЗСА, в Тернопільській лікарні для дітей.

На адресу нашої редакції прийшов лист подяки підписаний головним лікарем Обласної Дитячої Клінічної Лікарні в Тернополі, в якому він в імені цілого персоналу лікарні та усіх маленьких пацієнтів дякує за надіслання трьох великих вантажів із гуманітарною допомогою лікарських машин, обладнання та інших необхідних для лікарні речей, що їх вони отримали від Українських Американських Ветеранів із ЗСА. Поруч із листом, совісні працівники лікарні переслали список речей, які вони отримали із підписами усіх, що їх переглядали, з печатками та твердженнями свідків.

Це найкращий доказ, що всі так потрібні їм речі дійшли до лікарні. Головний лікар Григорій Корицький пише у своєму листі-подяки, що Українська держава не має змоги фінансувати медичну допомогу, а в тому медицину для дітей. Тому лікарня так безмежно вдячна українським ветеранам в ЗСА за необхідну допомогу і надіється на дальшу співпрацю. Довідуємося також, що Тернопільська лікарня має 450 ліжок, в тому 80 для новонароджених, а співробітники лікарні контролюють стан здоров'я 250,000 дітей області. Тепер лікарня є у великій фінансовій скруті і має проблему у траспортуванні новонароджених дітей із сільських районів до лікарні. Не вистачає фондів, щоб відкрити відділ інтенсивної терапії для новонароджених.

„Живемо з надією на краще майбутнє України і її народу", — пише д-р Г. Корицький. „Народ, що пережив війни і голоди, чорнобильську катастрофу, більш як три століття рабства, і знайшов силу відновити незалежну українську державу, заслуговує на ліпше життя у спільноті народів світу".

Цієї самої думки є Українські Американські Ветерани, що так живо та пильно стараються допомагати хворим в Україні. Але вони потребують якнайширшої допомоги інших українських добровольців, щоб могти зміцнити та поширити свою дію.

О. К.

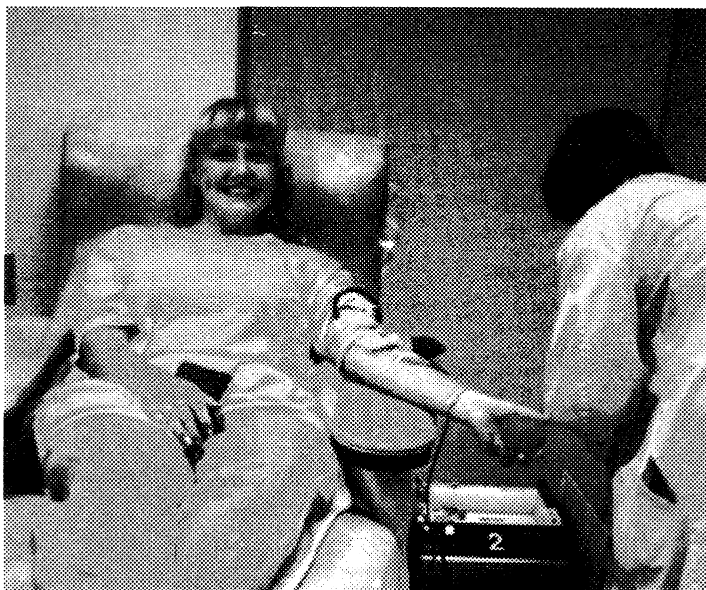
СУСК організував успішний чорнобильський збір крови

Чорнобильська аварія, яка сталася 26-го квітня 1986 року, понесла за собою катастрофічні наслідки для народу України та багатьох інших держав. В її результаті значно піднявся рівень ракових та кров'яних захворювань, а також інших важких хвороб. Трагічні наслідки Чорнобиля впливають і продовжуватимуть впливи на здоров'я і генофонд українського народу.

Щоб відзначити 10-ту річницю цієї чорної сторінки в історії народу України, Крайова Управа Союзу Українського Студентства Канади (СУСК) спільно з Едмонтонським відділенням Канадського Червоного Хреста провели збір крови на відзначення річниці Чорнобиля. Ця акція тривала протягом одного тижня — з 14 по 21 вересня ц. р. — в місті Едмонтоні, провінція Альберта.

Основними цілями цього збору крови було:

1. Продемонструвати, що багато жителів Канади бажають віддати свою кров, як символічний акт солідарности та співчуття з жертвами Чорнобильської аварії;
2. Продовжувати ознайомлення загальної громадськости про Чорнобильську аварію;
3. Повідомляти пресові агентства та урядові інстанції всіх рівнів про трагічні наслідки цієї катастрофи;
4. Зібрати кров для тих осіб в Канаді, які, подібно до жертв Чорнобиля, потребують її переливання.



Кров жертвам Чорнобиля здає Геня Славута.

Відкриття „Збору крови" відбулося в суботу, 14-го вересня ц. р., в едмонтонському відділенні Червоного Хреста. З головною доповіддю виступив д-р Ігор Гаук, голова медичного проєкту Освіта, який оснований на базі Альбертського університету. Доповідач розповів про цей медичний проєкт, основною метою якого є навчання лікарів з України, і також підкреслив нагальну необхідність переливання крови в процесі лікування хвороб, спричинених чорнобильською катастрофою.

Церемонія відкриття і сам перебіг тижневого збору крови були активно освітлені засобами масової інформації. Місцева телевізійна станція CFRN підготувала репортаж про цю акцію і двічі транслювала його в вечірніх виступах новин. Розповідь про цей збір крови також було показано по українській північно-американській телепрограмі Контакт.

Популярна міська радіо-станція K-97 передавала в ефір пряму трансляцію з місця події, а українська радіо-програма CKER постійно інформувала своїх слухачів про цю акцію. Репортажі про збір крови також були передані по „Радіо CBC для іноземних слухачів" і по „Радіо Свобода". Статті про „Чорнобильський збір крови" були поміщені в місцевій газеті Edmonton Sun, а також в газеті „Українські вісті".

Відкриття цієї події було спонзоровано кампанією Granny's Ukrainian Foods, яка подарувала смачні пироги, якими донори могли поласувати в день відкриття акції. Іншим спонзором було Село спадщини української культури, розміщене поблизу Едмонтону,яке подарувало призи для льотерії учасників.

Треба зазначити, що протягом цього тижня донори могли здати кров не тільки у відділені Червоного Хреста, але також у пересувних клініках, які знаходилися в різних частинах Едмонтону. Всі донори підписали великі картки, які зробила і розмалювала канадська школярка Джесіка Ґалік. Ці картки були підписані з побажаннями солідарности і співчуття до жертв Чорнобильської аварії і будуть пізніше передані в Україні.

Варто сказати, що організаційний комітет, у який ввійшла Лада Басса, Роберт Калинович, Геня Славута та Володимир Бойчук, запозичила саму ідею організування збору крови з подібної акції, яка відбулася в Мічіґан, ЗСА.

Перший канадський збір крови, присвячений річниці Чорнобильської аварії, який був організований і проведений СУСКом в Едмонтоні, пройшов надзвичайно успішно. Загалом більш як 300 донорів здали свою кров.

СУСК закликає всі інші зацікавлені організації організувати подібні збори крови в інших містах. За більш детальною інформацією просимо звертатися до голови Крайової управи СУСК Володимира Бойчука на число телефону (403) 432-7752.

Н. Н.

Ню Гейвен відзначив 5-ту річницю незалежности України

Нюгейвенська громада перевела святкування п'ятої річниці української державности в двох частинах. В суботу, 24-го серпня, о год. 9-ій ранку відбулося вивішення українського національного прапора на щоглі „Ґріну" біля пам'ятника полеглим, в центрі Ню Гейвену. Тут зібралися парафіяни обох наших церков, ветерани американської армії та Першої Дивізії УНА із своїми прапорами. Голова Святочного Комітету проф. Іван Телюк привітав присутніх, як також передав привіт українському народови, його Урядові і Президентові Л. Кучмі.



Під час святкувань (зліва) Т. Романюк, О. Дубно, Р. Боковський, М. Цуркан, проф. І. Телюк, полковник І. Телюк, о. Б. Калинюк і о. С. Щубляк.

Дальший провід відзначення перебрав мгр Орест Дубно, який попросив о. пароха Богдана Калинюка перевести молитву. Опісля міський радний Роберт Боковський, заступаючи посадника, відчитав проклямацію, видану посадником міста Джоном ДеСтефано, у якій підчеркнено, що в Ню Гейвені вперше, у 1954 році, вивішено український прапор на щоглі міста, чим започатковано традицію вивішення його у ЗСА. Також відчитано проклямацію губернатора стейту Коннектикат, а привіт від України зложив полковник команди авіяційного корпусу Збройних Сил Іван Телюк. Молитвою, переведеною о. Стефаном Щубляком, і відспіванням Національного Гимну закінчено першу частину святкування.

14-го вересня відбулася друга частина святкування академії у церковній залі св. Михаїла, яку відкрив голова Комітету проф. Іван Телюк, цитуючи слова Президента Л. Кучми: „Хай святкування п'ятої річниці Незалежности стане для нас надхненням дальших зусиль в побудові України як незалежної демократичної держави... Україна є і завжди буде".

Початкову молитву перевів о. парох Павло Лунів. Відтак мгр. Мирон Мельник перебрав переведення мистецької частини програми, яка була різноманітна та виконана місцевими силами. Святочну доповідь виголосила юрист Тернопільської обласної Ради Анна Балешта, аналізуючи суспільно-економічний стан України на сьогодні. Анна Боровик з почуттям продеклямувала два вірші: „Клятва" Д. Павличка і „Радію Україно" А. Клима. З черги дуже успішними були виступи Христини Боднар-Шелдон з бандурою, котра відспівала „Молитву Матері Тереси", у власній музичній обробці, ліричну кантату „Через поле широкеє" і „Ой, верше мій, верше" — народну лемківську пісню, також у власній обробці. Голова православної парафіяльної ради в Ню Гейвені Петро Корнієнко віддеклямував вірш П. Овчара „Перевертні". Дуже приємною несподіванкою був виступ нового пароха Православної Церкви, о. Богдана Калинюка, котрий відспівав дві пісні: „Ой, не стелися, хрещатий барвінку" і „Два кольори" О. Білаша. Відтак Осип Собко рецитував свої поезії „Коли на Україну поверну" і „В п'яту річницю".

Молитвою, переведеною о. Богданом Калинюком, і відспіванням національного гимну закінчено мистецьку частину академії. Насназені несподіваною музикою, зорганізованою о. Богданом, і при перекусці, приготованій головою 66-го Відділу СУА Іреною Гладкою, з радісним настроєм на залі всі радо продовжили танці-забаву.

І. Т.

Допоможіть дитині

З таким проханням до людей доброї волі звертається молода родина з Івано-Франківського з тяжко паралізованим дитятком, яке скалічено при тяжких пологах матері.

Трилітня Христинка Ковтун має перенести тяжку операцію голівки, з якої необхідно забрати пухлину та направити спинний хребет, що привело до повного паралічу всього організму дитини. Христинка не тримає голівки, не стає на ніжки, не ходить, не сидить, не говорить, часті кон-вульсії загрожують життю дитини.



Христинка з батьками

За допомогою на лікування Христинки звертаються батьки і бабуня дівчинки. За вашу дотеперішню допомогу нехай Всевишній Бог нагородить вас добрим здоров'ям та щасливим життям!

Адреса для пожертв: Ukrainian Credit Union, 1729 Cottman Avenue, Philadelphia, Pa. 19111, (for Chrystyna Kovtun), Acct. 82-82- 1.

Подаємо листу тих, що відгукнулися на наше прохання: по **100** дол. — Маріка Алексан і Гейл Менх, Степан Рожок, Христина і Богдан Княницкі, Зенон Снилик, Яра Снилик; по **50** дол. — Софія і Осип Зачки, Люся Яськів, Надія Мандрусяк, Марія Величковська, Марія Куземська; по **40** дол. — Микола Маолій, Марія Павелчак, Анна Піззуто; по **35** дол. — Стефанія і Стефан Маланчуки; по 25 дол. — Анастазія та Іван Саранча, Володимира і Йосип Ліщинські, Роман Гординський, Неоніля і Зенон Крамарчуки, Володимира і Володимир Васічки, Аніза і Нестор Шусти; по 20 дол. — Меліш, Мирослава і Богдан Кондри, Марта і Ярослав Сидори, Марія Лесюк, Марія Пашун, Марія і Петро Івасишини, Катерина і Дмитро Костюки, Віктор Купіщий, Григорій Дирів,Володимир Кульчицький, Марія Купчинська, Анастазія і Дмитро Курдіяки, Марія і Олесандер Крайчини, Мотря Мацілинська; по 15 дол. — Роза і Микола Шевченки, Борис Калюшик, Тереса і Петро Оринчаки; по **10** дол. — Антоніна і Тед Лесь, Марія Дорощук, Іван Матвіїв, Ольга і Петро Байки, Оксана і Євген Пакуші, Осип Дрогомирецький, Марія і Микола Андрійовичі, Анна Безгацька, Катерина Калюшин, Ярослава і Володимир Біляки, Василь Назар, Розалія і Дмитро Головацькі, Євген Біляк,Кароліна і Степан Гончарики; по **5** дол. — Ден Дихнич, Марія і Микола Бучинські, Гільда і Зіновій Княгиницькі, Орися Цибин.

З історії...

(Закінчення зі стор. 2)

роду. Москва заздалегідь придушила наш край азійським чоботом, а Польща ніколи не визнала обіцяної автономії.

Але боротьба продовжувалась. Велика визвольна війна перетворилась у національну революцію, яку ще з більшим завзяттям і посвятою провадили повстанці Холодного Яру, члени СВУ і СУМ, підпільники УВО-ОУН та бійці і командири УПА. Виростали все нові національні герої та завзяті провідники української національної стихії.

В обличчі великих і святих ідеалів нації, у візії моральних обов'язків народу ніхто не мав права припинити боротьби.

Нехай знає весь світ, що ми ніколи не підписували капітуляцій перед жодним ворогом і твердо стоятимемо на сторожі нашої правди.

Нехай буде вічна слава українській незалежній державі в усіх просторах світового конгломерату!

ПОДІЇ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ НТШ

Ню Йорк. — Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці повідомляє, що 15-ті Загальні збори товариства відбудуться у суботу, 23-го листопада, в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку, початок о год. 10-ій ранку. У загальних зборах беруть участь усі члени — почесні, дійсні, кореспонденти і звичайні. Згідно із статутом НТШ, дійсні члени мають право передавати іншому членові письмове уповноваження заступати його на зборах і голосувати від його імені. Один член може мати не більше, ніж два уповноваження.

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

У надрукованому в ч. 194 з 10-го жовтня ц. р. дописі В. Плакиди „Відсвяткувала Центральна Фльорида" замість „о. Міщук просив, аби Бог вислухав наші молитви і дав нам самостійну Україну", слід читати: „У своїй доповіді о. Міщук згадав, що Бог вислухав наші молитви і дав нам Україну". — **Ред.**

Продовжують...

(Закінчення зі стор. 1)

До української делеґації увійшли: заступник міністра закордонних справ Костянтин Грищенко, заступник міністра фінансів Михайло Гончарук, заступник міністра оборони — командувач Військово-морських сил України контрадмірал Михайло Єжель.

У складі російської делеґації є: міністер зв'язків з країнами СНД Аман Тулеєв, заступник міністра закордонних справ Росії Серґей Крилов, заступник міністра фінансів Герман Кузнєцов, головнокомандувач Військово-морської фльоти Росії Фелікс Ґромов.

Командуючий Російської чорноморської фльоти адмірал Віктор Кравченко на запитання журналістів сказав, що на переговорах ускладнень не передбачається, оскільки питання статусу російської фльоти вже вирішено. Підготовлено також проєкт угоди про охорону довкілля в реґіоні базування Чорноморської фльоти. У проєкті передбачено закріплення принципів відшкодування Україні шкоди, заподіяної Чорноморською фльотою довкіллю.

Міністер екології Юрій Костенко з цього приводу зазначив, що „сьогодні не можна говорити про будь-які ґарантії щодо відшкодування Росією екологічної шкоди за попередні роки багаторічного базування російської фльоти в Криму, яка становить десятки мільйонів долярів". У проєкті передбачено відшкодування за шкоду, що може бути завдана після підписання угоди.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Ватикану Жан-Люї Туран повідомив у середу, 30-го жовтня, про підтвердження кубинського президента Фіделя Кастра, що давні запросини Папі Іванові Павлові II відвідати Кубу ще дальше є чинними. Закінчуючи свої п'ятиденні відвідини до Куби, цей ватиканський дипломат зазначив також, що домовлено вже вкоротці розпочати потрібні приготування для цих відвідин. Архиєпископ Туран, який зустрічався з Ф. Кастром минулого понеділка, 28-го жовтня, не подав жодних коментарів про те коли б ці відвідини Папи мали відбутися.

УРЯД РОСІЇ У ПОНЕДІЛОК, 28-го жовтня, повідомив, що передасть до Американського меморіяльного музею у Вашінґтоні 15,000 сторінок документів, де описано нелюдські жорстокості нацистів, які досі переховувались в архівах колишнього КҐБ. Волтер Райх, директор згаданого музею, каже, що дослідники музею ще не мали достатньо часу, щоб переглянути ці документи і тому не можна покищо говорити про їхню вартість. Одначе вартість цих документів є незаперечною не тільки для музею голокосту, але також і для істориків в загальному.

У ПОНЕДІЛОК, 28-ГО ЖОВТНЯ, офіційні чинники з Трентону, столиці нюджерзького стейту повідомили, що губернатор Кристін Тодд-Вітмен цього дня не буде урядувати з уваги на болі в хребті, але вже наступного дня буде в праці. Одначе болі хребта виявилися більше складними, що примусило губернатора залишитись під наглядом лікарів і в середу, 30-го жовтня, ніхто не коментував про стан її здоров'я, ані дату її повороту до праці.

РЕАҐУЮЧИ НА ЗВИНУВАЧЕННЯ республіканців, що Служба іміґрації і натуралізації дозволила тисячам злочинцям-іміґрантам стати громадянами, керівник згаданої урядової установи Дорис Майсснер ствердила у вівторок, 29-го жовтня, що згідно з прелімінарними дослідженнями ці закиди є безпідставними. У листі до губернаторів усіх 50 стейтів, вона зазначує, що слідство продовжується і коли будь-хто затаїв своє кримінальне минуле і отримав громадянсто, то йому його відберуть. Крім того, вона сказала, що такі непідтверджені закиди зі сторони республіканців є нерозсудливими та невідповідальними.

ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВІ КОМПАНІЇ, які дослівно припинили видавати забезпечення власникам мешканевих будинків у великих містах за виїмком власників дорогих апартаментів і всю увагу зосередили на забезпеченевих полісах власників будинків на передмістях, почали міняти свою політику. Одначе останнім часом такі відомі забезпеченеві фірми як Стейт Фарм і Оллстейт почали відкривати забезпеченеві бюра у вели-ких містах. Зміни ці прийшли після років звернення уваги Урядові на незаконність цієї поведінки забезпеченевих компаній, судових позивів і політичного тиску.

ОФІЦІЙНІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ розпочали слідство аґентів ФБІ, пов'язаних зі справою Ричарда Джувелла, якого оскаржували у причетності до вибуху бомби в Атланті під час Олімпійських Ігор. Слідство має на меті перевірити, чи аґенти ФБІ не переступили правил їхньої установи при всяких розмовах з підозрілим. Зокрема ідеться про розмову 30-го липня, де аґенти ФБІ обманом домоглися, щоб він відмовився від присутности адвоката на цих буцім то неофіційних допитах.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 27-ГО жовтня, на передмісті Каїру, столиці Єгипту з досі невідомих причин завалився 12-ти поверховий будинок, вбиваючи 15 осіб, а доля приблизно 60 осіб залишається покищо невідомою. Рятувальники, шукаючи за уцілілими у понеділок, 28-го жовтня, видобули з руїн 15 осіб, але припускають, що ще багато більше осіб знаходиться під руїнами, тільки добиратися до них дуже важко. Поліція затримала для допиту будівельного контрактора та інженерського дорадника, зазначуючи, що вони могли бути причетними до цієї трагедії, коли під час відновлення вирішили усунути деякі стіни та в цей спосіб послабили структуру будинку. Крім того заарештовано також власника будинку.

НЮ ЙОРК В ЕКСТАЗІ ПЕРЕМОГИ своєї дружини бейзболу „Ню Йорк Єнкіс", яка триває вже від суботи, 26-го жовтня, коли то Єнкіс перемогли „Атланта Брейвс" і стали чемпіонами світу, намагається не тільки вшанувати своїх героїв, але просто хоче зробити це всекраєвою подією. У вівторок, 29-го жовтня, відбулася містом зорганізована парада, котрій приглядалися сотні тисяч бейзбольних болільників і громадян не тільки з Ню Йорку але із довколішніх стейтів, впродовж Бродвею від Бовлінґ Ґрін до будинку Міської управи, де в спеціяльній церемонії посадник Рудольф Джуліяні обдарував кожного члена дружини символічним ключем до міста.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 123-го Відділу у Скрентон, Філядельфія

З днем 1-го листопада 1996 р. обов'язки секретаря 123-го Відділу перебирає новий секретар

ЕДВАРД ЧОМКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Edward J. Chomko
262 Railroad Avenue
West Scranton, PA 18505-1041
(717) 342-5834 — home
(717) 342-3657 — business
(717) 342-6052 — fax

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці. Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ

СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ в „СВОБОДІ"

Адміністрація „Свободи" запрошує Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту .... $ 8.00
1 цаль через 2 шпальти .... $ 12.00
2 цалі через 2 шпальти .... $ 24.00
3 цалі через 2 шпальти .... $ 36.00
4 цалі через 2 шпальти .... $ 48.00
5 цалів через 2 шпальти .... $ 60.00
6 цалів через 2 шпальти .... $ 72.00
та в інших розмірах

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —

за новим стилем .... до 3-го грудня 1996 р.
за старим стилем .... до 17-го грудня 1996 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скорше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302
ATT: ADVERTISING DEPT.